

K O S M O L O G I E

DERDE BLOK.

C.

DE KOSMISCHE MENS.

Elke mens is deel van de kosmos en is op zichzelf een mikro-kosmos. Alle krachten die buiten ons bestaan, bestaan ook in ons. Indien wij de krachten, die buiten ons aanwezig zijn juist kennen, zijn wij in staat de krachten in ons beter te ontleden. Dan begrijpen wij ook beter waar wij aan toe zijn.

Ons bewustzijn kan heel veel werelden en sferen omvatten. Er zijn mogelijkheden dat het "ik" terugreist naar het begin aller tijden. Er zijn mogelijkheden dat het "ik" vooruit gaat in de tijd en daar een aantal waarnemingen doet. We zijn dus in onze persoonlijkheid niet gebonden aan de tijd, wel in de uiterlijke vorm.

Wij zijn in staat om alle krachten in ons op de juiste wijze te reguleren, indien wij weten welke evenwichten daarbij een rol spelen. Wij kunnen die krachten projecteren. Wij kunnen elk verschijnsel tot stand brengen dat wij in de kosmos buiten ons kunnen constateren. Kortom, wij kunnen elke kracht beleven die behoort tot dat wat voor het geestelijk "ik" kenbaar is.

Wie probeert de bewustwording, de ontwikkeling van de mens na te gaan, die wordt geconfronteerd met zeer veel onwaarschijnlijkheden. Als men zich realiseert hoe wonderlijk het is dat op een gegeven ogenblik de lichamelijk zwakkere soort (homo sapiens) in staat is zich te handhaven en door te zetten, terwijl andere stammen die veel sterker zijn en veel meer aangepast aan de omstandigheden dat niet kunnen, dan lijkt het of er een wonder is geschied. Dergelijke wonderlijke verschijnselen ziet men meer.

Hoe kan worden verklaard, dat op een gegeven ogenblik - bijna gelijktijdig over de gehele wereld - bepaalde vormen van veehouderij ontstaan? Hoe kan men verklaren dat op de verschillende continenten - en weer bijna gelijktijdig - de landbouw zich plotseling ontwikkelt, dat men de eerste graansoorten gaat selecteren? De hele geschiedenis van de mensheid is vol wonderlijke verschijnselen en die kunnen wij het best verklaren, als wij kijken naar de kosmische mens.

Hoe vreemd het u ook moge lijken, u bent zelf een kosmos. In een kosmos is de kracht die de evenwichten reguleert de baas. Als het "ik" is afgestemd op instandhouding van het eigen stoffelijke wezen - en dat is bij de meeste mensen het geval - dan is het heel duidelijk, dat op het ogenblik dat de omstandigheden daartoe niet de mogelijkheid geven het "ik" in zich zoekt naar nieuwe factoren waardoor het evenwicht kan worden behouden en waardoor kan worden voorkomen dat het geheel wordt uitgedoofd. En dan zal het altijd precies die punten aanroeren welke voor dat "ik" op dat moment noodzakelijk zijn.

Er zijn mensen die denken: alles gaat altijd wel door. Dat is niet waar. U verandert zelf ook. U maakt ook perioden door waarin plotselinge gebeurtenissen uw leven regeren. Een ogenblik later vallen ze ineens weg en dan zegt u misschien: ik vind dat niet rechtvaardig, ik kan het niet begrijpen. Maar dat is zo. En dan ziet u opeens dat er in datzelfde leven andere invloeden optreden. Soms lijkt je alleen te zweven in de donkere ruimte. Het volgend ogenblik ben je omringd door zonnen. En dan is het een lentefeest waaraan de hele wereld schijnt deel te nemen. Als je begrijpt dat dit voortkomt uit je innerlijk wezen dat zich voortdurend probeert af te stemmen op het geheel waarvan het deel uitmaakt, dan wordt dit alles beter verklaarbaar. Dan kun je ook begrijpen waarom je stemmingen soms zo sterk worden bepaald door zaken waarmee je eigenlijk niets te maken hebt en waar je stoffelijk gezien niets van afweet. Op deze manier kun je langzaam maar zeker bouwen aan het beeld van de kosmische mens.

Het is niet alleen maar een wezen dat in zichzelf hoog uitwikt naar onbekende verten, God omhelst en dan zegt: Och, wat een ellende dat ik nog op aarde moet leven! Neen, het is wel degelijk zo, dat de kosmische mens een wezen is dat zijn eigen evenwichten steeds weer herstelt. Maar de bewuste kosmische mens is degene die begrijpt wat er gebeurt. Dat is het grote verschil tussen mensen die bewust en mensen die niet bewust zijn.

De bewuste mens begint uit de aard der zaak met het aanvaarden van de situatie waarin hij zich bevindt. Maar hij doet meer: hij gaat begrijpen wat de situatie betekent. Het is niet alleen het over je laten komen van alle gebeuren. Het is daarnaast een bewust kiezen, een bewust weten waarom deze omstandigheden er zijn en een reageren op mogelijkheden, die juist uit die omstandigheden naar voren treden. Het is een wat wonderlijke zaak, dat geeft ik graag toe.

Wij hebben ons nu beziggehouden met het geheel van alle bewustzijnsprocessen en wat daarbij hoort. We hebben ons ook beziggehouden met de kosmos, met de wereld, met de geest. Als je zo'n reeks onderwerpen wilt afsluiten, dan kom je toch weer terecht bij het "ik", het wezen van de mens. Je probeert dat kort in punten samen te vatten. Laten we de wetten van de kosmos, zoals ze in de mystiek en voor een deel zelfs in de natuurwetenschappen erkend zijn, trachten over te zetten in hun betekenis die ze hebben voor de kosmische mens.

De wet van evenwicht.

De neiging om een bestaand evenwicht in stand te houden, ongeacht of dit als juist of als niet juist wordt ervaren. Dit bestaat in de mens ook. Elke mens heeft de neiging de bestaande situatie voor zijn besef te continueren. Hij is bereid om alles af te wijzen wat daarmee in strijd is. Hij is bereid om alles te aanvaarden en een bijzondere nadruk te leggen op wat daarmee overeenstemt. Dit wordt echter van buitenaf beïnvloed.

De wet van de gelijkblijvende velden of de wet van compensatie.

Wanneer op één punt iets verloren gaat, moet er elders iets ontstaan, want het geheel blijft zichzelf gelijk. De mens, zijnde een tijdloos wezen, kan wel op verschillende manieren in verschijning treden, maar hij kan aan zijn wezen niets werkelijk toevoegen en niets werkelijk wegnemen. Dientengevolge verschuift de nadruk. Als je in een negatieve fase van je bestaan komt, dan is het belangrijk dat je probeert na te gaan wat daar tegenover staat. Wat is de gevoeligheid, de emotie, het innerlijk aanvoelen dat nu op de voorgrond komt? Door de bestudering van de nu plotseling optredende verschijnselen ben je vaak in staat om wederom positief gericht en bewust te leven. De werkelijk bewuste kosmische mens doet dit.

De wet van oorzaak-en- gevolg.

Oorzaak en gevolg spelen overal een rol. Wanneer een ster nova wordt, zal ze niet alleen een enorme straling in de ruimte werpen, maar ze zal daarnaast vaak satellieten (planeten) absorberen, ze zal evenwichten veranderen in de omgeving. Er gaat eenvoudig een soort lichtstorm van zo' ster uit en in haar omgeving kan dat heel veel betekenen.

Als wij te maken hebben met oorzaak en gevolg, dan is het bij ons vaak zo, dat een bepaald facet van ons wezen zich plotseling explosief ontwikkelt; het domineert alles. Dat betekent dan dat één verandering in ons, die werkelijk belangrijk is, over de gehele scala van het kenbare voor ons veranderingen tot stand zal brengen. Dat geldt voor geestelijke waarden, voor stoffelijke waarden, voor stoffelijke mogelijkheden, alles wat u maar wilt. Zo zijn er dus heel veel parallellen te trekken. Dan vraagt men zich af: welke wetten zullen de kosmische mens dan regeren?

De kosmische mens heeft een oervorm. Die oervorm van het "ik" bevat het totaal van alle mogelijkheden die het "ik" hoe en waar dan ook ooit tot uiting zal kunnen brengen. Het besef van al die mogelijkheden is gelijktijdig het besef van de betekenis van elke uiting van één der mogelijkheden. Door je besef voortdurend te herleiden tot het kosmische "ik" kun je de betekenis van hetgeen je doormaakt begrijpen. Maar dat houdt tevens in dat je juist en vollediger doormaakt en aanvaardt. Er zijn heel veel dingen bij waarvan je zegt: voor mij hoeft dat niet. Maar dat "voor mij hoeft dat niet" is altijd iets wat behoort bij een bepaalde vorm. Het denkbeeld op zichzelf maakt duidelijk, dat het deel is van de oerpersoonlijkheid, het werkelijke Ik. Daarom stellen wij:

De verwezenlijking kan afhankelijk zijn van de vorm en van de wereld waarin wij optreden. Maar elk concept dat in ons bestaat, is op zichzelf deel van onze werkelijkheid en geeft als zodanig weer wat er in ons bestaat. Het is niet alleen onze relatie met de wereld of met bepaald geestelijke werelden. Het is a.h.w. onze relatie met het Goddelijke, met de Totaliteit.

Zoek je als mens een wisselwerking met de mensheid of met de geest, dan moet je onthouden dat ook hier kosmische wetten gelden. Elke ster kan alleen responderen op een andere ster in haar eigen frequentie. Een blauwe ster b.v. kan praktisch niet communiceren met een rode reus om de doodeenvoudige reden dat ze een verschil hebben in uitstraling, in massaverdeling, in kwaliteit. Wel kan de rode reus met een andere rode reus communiceren en misschien nog met een B-type ster (zie noot). De blauwe ster kan dat met alle kleine blauwe sterren, met alle grote gele sterren met grote activiteit en misschien ook met een B-type ster. Onze communicatie is dus sterk afhankelijk van ons wezen. Maar ons wezen wordt in de uiting voortdurend bepaald door ons besef van onszelf. Niet alleen wat je weet te zijn, maar ook wat je denkt te zijn bepaalt je relatie met de buitenwereld.

De kosmisch bewuste mens weet, dat alles slechts verschijnsel is en als zodanig onbelangrijk. Hij zoekt dus achter de verschijnselen de werkelijke beweegredenen en vindt die in zijn wezen en uit zijn wezen ongetwijfeld in het geheel waartoe hij meer en meer beseft te behoren.

Noot.

Een B-type ster is over het algemeen een ster met een betrekkelijk kleine stralingssterkte. Ze is fluctuerend in haar uitstraling. Ze heeft een bepaald ritme van uitstraling. Een B-type ster komt heel dicht bij de zon. De zon is een instabiele ster van het geel-rode B.-type.

Gaan we zoeken naar oplossingen voor problemen, dan geldt weer precies hetzelfde. Een probleem is altijd een onevenwichtigheid. Een onevenwichtigheid kan zelden worden opgeheven door haar ter plaatse te vernietigen. Je kunt altijd een evenwicht herwinnen door elders een evenwichtsverstoring te creëren. Hier komt de wet van compensatie weer om de hoek kijken.

Wanneer ik een kracht ontdek in een medemens die niet aanvaardbaar is, dan kan ik daar een kracht tegenoverstellen en proberen de zaak in evenwicht te brengen. Maar dat zal in 9 van de 10 gevallen niet gaan. Ik kan natuurlijk ook ontdekken waarom die kracht voor mij disharmonisch is en proberen in de omgeving een neutraliserende kracht (een kracht die daaraan tegenovergesteld is) te stellen. Wanneer ik dat doe, dan valt het verschijnsel als zodanig weg en is het evenwicht hersteld, ook voor mij. En dan kan er in mijn bewustzijn elke factor (ook die welke eens tegen mij scheen te zijn) worden aanvaard, terwijl aan de andere kant door de verstoring in de omgeving nieuwe contrasten kenbaar worden en een nieuwe ervaringsmogelijkheid zich zal openbaren.

Probeer nooit iets ongedaan te maken. Het helpt niet en berouw is een overbodige luxe. Probeer altijd, als je erkent dat iets niet juist is een werking tot stand te brengen die de onjuistheid voor je besef voor zover mogelijk opheft. Het resultaat daarvan is een evenwichtigheid waardoor beide daden of acties of denkbeelden of krachten aanvaardbaar worden. De aanvaardbaarheid van het bestaan is voor de kosmische mens een eerste vereiste, want hij kan niet bewust en kosmisch leven, indien hij niet in staat is het geheel van het bestaan altijd te accepteren zoals het in verschijning treedt. Op het ogenblik, dat dat niet kan, moet hij dus zelf actief worden. Wat mij voert tot de zeer eenvoudige stelregel:

De kosmisch bewuste mens is een wezen dat in staat is zichzelf en zijn omgeving zodanig te manipuleren dat altijd een optimale harmonie kan worden bereikt en behouden, ongeacht de veranderingen die de uiterlijkheden ondergaan.

Als we ons de mens kosmisch proberen voorstellen, dan gaan wij onwillekeurig alles op die mens projecteren. In de middeleeuwen had men de astrologie tamelijk ver ontwikkeld en tekende men de banen van de planeten zodanig dat ze elkaar in het menselijk lichaam sneden. En waar die lijnen samenkwamen stond ook het symbool. Men ging zeggen: De zon beheerst dit orgaan, de maan dat orgaan. Elke planeet kreeg dus a.h.w. een functie. Dit alles is wat simplistisch bedacht. Aan de andere kant: als wij in de astrologie allerlei waarden aantreffen, dan moeten wij niet aannemen dat die alleen van buitenaf komen. Als je een horoscoop van het bekende deel van de ruimte zoudt kunnen maken, dan moet je die ook kunnen maken van bekende eigenschappen in jezelf. En zoals er voor de planeten omloopbanen zijn rond de zon en daardoor een voortdurend verschuivend patroon kenbaar wordt, zo moet ook in het "ik" een voortdurend verschuiven van kwaliteiten en eigenschappen plaatsvinden waardoor je a.h.w. steeds weer nieuwe driehoeken, vierkanten, opposities, sextielen e.d. krijgt. (Dat kunt u aantreffen in elke astrologische verhandeling.) Het gaat er mij om duidelijk te maken dat al wat wij buiten ons zien een vergelijkbare betekenis kan hebben in ons.

Ieder die de ritmen kent waarin hij leeft, weet ook: ik heb dagen dat ik buitengewoon vaardig ben. Ik voel mij prettig en gezond, ik kan alles, ik zie alles, alles loopt mij mee. Er zijn ook dagen dat ik niet uit de voeten kan, dat alles mij pijn doet, dat ik juist wat ik nodig heb voorbij zie, dat alles mij tegenloopt. In feite zijn dat perioden van positieve en negatieve oriëntatie ten aanzien van de wereld waarin je leeft. Het heeft niets te maken met het "ik" of het lichaam. Het heeft wel te maken met de persoonlijke relatie met de kosmos en met het werkelijke Ik. Wie dergelijke ritmen kent en bovendien een beetje thuis is in de gedachten van een 3-jaars, een 7-jaars ritme enz., die zal al gauw zeggen: Dus ik mag een vergelijking maken met de astrologie.

Planeten kunnen retrogade worden. Dat kan ook voor u. Er zijn werkingen in uw persoonlijkheid die op een bepaald punt stilstaan en dan negatief teruggaan. Als u ze wilt opvangen, dan zult u daar positieve waarden tegenover moeten zetten, terwijl u vroeger eigenlijk overdonderd werd door de uitstraling, en haar negatieve waarden voor een deel krachteloos maken. Ik weet, dat het niet gemakkelijk is zo'n horoscoop van jezelf te trekken en ik geloof ook niet dat het veel zin heeft, als je nog niet zover bent dat je zo'n cursus probeert te volgen.

Laten we goed begrijpen, alles fluctueert in het "ik": levenskracht, besefsvermogen, wilskracht, attractie tot andere mensen, isolement, een tot jezelf proberen terug te keren, de neiging om zeer kritisch te zijn tegenover de wereld en de neiging om alles voor zoete koek op te eten. Al die dingen fluctueren. Ze zijn aanwezig in u maar nimmer even sterk.

Als u naar het zonnestelsel kijkt, dan kunt u zien dat de omloopbanen van de verschillende planeten inderdaad mede de eigenschappen van de zon bepalen. Het is niet zo dat de zonnevlekken alleen worden bepaald door de werkingen van de zon. Neen, het is wel degelijk iets wat samenhangt met de relatie zon - omloopbaan - massa van de verschillende planeten. Het lijkt onbelangrijk, maar zo is het.

Zo heeft u in uzelf een hoofdeigenschap. Laten we die bewustzijn of licht noemen. Wanneer dit licht fluctueert, dan is dat het gevolg van eigenschappen die veranderen. Elke verandering van eigenschap kan worden opgeheven. De kosmisch bewuste mens kan niet het voortdurend proces van wisselingen in zich stopzetten, maar in het besef daarvan kan hij wel steeds zijn bewustzijn en zijn wil richten op die kwaliteiten en eigenschappen die op dat moment voor hem belangrijk zijn.

De kosmisch bewuste mens wordt eigenlijk zelf een soort zon voor de verschillende factoren die in hem een rol spelen. De stralingen, die van zo groot belang zijn in het zonnestelsel zou je misschien kunnen vergelijken met de interne secreties en de invloed die bepaalde geestelijke factoren daarop kunnen hebben. Deze situatie erkennen, betekent leren hoe haar te beheersen.

Beheersing is een van de factoren die voor de kosmisch bewuste mens erg belangrijk wordt. Want zonder beheersing, dus zonder meesterschap allereerst over jezelf maar op den duur ook over de omstandigheden, zul je nimmer in staat zijn je eigen harmonie steeds zo juist mogelijk uit te drukken en je eigen problemen op te lossen.

Een probleem kan altijd opgelost worden, indien wij beseffen dat in de stelling van het probleem het antwoord erop ligt opgesloten. Je kunt geen vraag stellen die in zich niet de waarde van het antwoord bevat. Want om de vraag te stellen is een bepaald denkproces nodig. Daarbij ontstaan er een groot aantal associaties. Als die associaties op een andere wijze zouden plaatshebben, zou de vraag meteen beantwoord zijn. Dit is iets waartegen sommige mensen zullen protesteren. Zij zeggen: Dat gaat niet met een wetenschappelijk vraagstuk; dan moet je dat bewijzen. Dat geef ik toe, maar in algemene zin gaat het toch wel op.

Besef, dat elk probleem te vergelijken is met een verstoring van evenwicht. Aangezien ik deze niet kan opheffen, kan ik haar compenseren. Op het ogenblik dat ik tegenover mijn probleem een tweede werking stel (dat kan een ander probleem zijn, een actie, een geloofsdaad) die voor mij evenwicht brengt, ontstaat als vanzelf de beantwoording of oplossing. Het probleem verandert voor mij van betekenis. Het is niet meer een vraag, een noodzaak tot oplossen, het is een antwoord geworden, een aanduiding. Een probleem is, zoals men wel zegt, een negatieve fase van het positief beseffen.

Wij hebben krachten. Die krachten zijn niet altijd dezelfde. Vandaag kun je iemand het leven geven, morgen kun je hem alleen maar troost geven bij wijze van spreken. Het is duidelijk dat we met de krachten moeten werken op het ogenblik dat ze er zijn. Realiseer u dat de kosmische mens voortdurend

reageert in overeenstemming met de omstandigheden. Dat is heel belangrijk! Ook wat uw denken, uw geloven, uw innerlijk beleven betreft. Op het ogenblik dat u honger heeft, zult u moeten eten en niet gaan mediteren. Dit is misschien een heel dwaze vergelijking, maar ze is juist. Want een goede meditatie kan alleen plaatshebben daar waar het lichaam geen storende factor meer is voor de bewustzijnsprocessen die zich in het "ik" afspelen. Maar als u dit voorbeeld wel wilt accepteren, waarom zoudt u het dan niet accepteren met betrekking tot uw dagelijks leven?

Er zijn ogenblikken dat u iemand kracht zoudt willen geven en dan kunt u hem die niet geven. Dat is helemaal niet belangrijk. Maar wat is er dan wel? Wat heb ik wel? Dat moet ik dan gebruiken. Ik moet ook niet wachten tot het volgens de horoscoop het juiste moment is voor het magisch gebeuren. Daar heb je niets aan. De kosmisch bewuste mens is een wezen dat altijd werkt uit zijn erkenningen en daarbij put uit zijn totaliteit, zoals hij op dat ogenblik toegankelijk is voor de vorm waarin het "ik" zich manifesteert. En dat houdt in, dat men a.h.w. automatisch die krachten en die denkbeelden gebruikt die uitstralingen produceert welke op dat ogenblik volgens het "ik" nodig zijn. Het is een bijna instinctieve reactie als je een bewuste mens bent met een kosmisch besef.

Daar elke mens in wezen een kosmische mens is, zal voor een ieder dit alles in meer of mindere mate gelden. Maar als je de zaken niet kent en niet beheerst, ontstaat er een splitsing. De mens kan in zichzelf verdeeld zijn. Hij kan aan de ene kant mens blijven met alle menselijke emoties en gevoelens en aan de andere kant als een hoog-bewust geestelijk wezen ageren zonder dat te beseffen. Of hij kan als een hoog-bewust geestelijk wezen optreden, maar daarbij zijn menselijkheid verliezen. Het is juist de noodzaak om dat evenwicht te vinden en om de oorzaak-en-gevolg-werking ook binnen de harmonie mogelijk te maken, dat wij tot erkenning moeten komen.

Als u ontdekt dat een bepaalde kracht niet aanwezig is, dan moet u niet zeggen: Hoe kom ik aan die kracht? Dan moet u uw hele wezen a.h.w. tot rust laten komen (openstellen). De eerste impulsen die dan opkomen geven de aard van de kracht aan, die op dat ogenblik het best bruikbaar is. Besef daarbij wel, dat die kracht vaak wordt uitgebeeld in stoffelijke symbolen die niet noodzakelijkerwijs de vervulling ervan betekenen. Die kracht wordt uitgedrukt in bepaalde stoffelijke beelden, maar die zijn niet identiek met de kracht; ze zijn alleen uw omschrijving ervan. Maar is die omschrijving eenmaal gegeven, besef dan dat ze ook het geheel van het "ik" betreft.

Straal die kracht uit. Wek die kracht in uzelf op. Absorbeer haar desnoods uit het onbekende en zeg niet: ik zit met dat probleem. Neen, u heeft deze kracht. U zult zien dat het evenwicht zich voortdurend herstelt en dat u daardoor in een toenemende mate van vrede en met een zekere mate van tevredenheid kunt blijven leven zonder dat u gelijktijdig uw ontwikkeling ziet stagneren. Dit geldt voor elke mens. De kosmische mens kunnen wij overal op aarde opzoeken. Er zijn enorm veel problemen aan verbonden.

Er zijn mensen met bijzondere geestelijke kwaliteiten. Als je dat nagaat, dan blijkt dat dat vaak hele geslachten lang aanwezig is. Om u een voorbeeld te geven:

Er is op het ogenblik een zeer bekende helderziende in de U.S.A., die o.m. de overwinning van Jimmy Carter en daarna ook zijn moeilijkheden in het laatste kwartaal van dit jaar heeft aangekondigd. Dat is op zichzelf niet belangrijk. Maar gaat men dat nu terugzoeken, dan blijkt dat zij afstamt van mensen die bij de heksenvervolging van Salem zijn geweest. Gaat u nog verder terug, dan ontdekt u dat verre voorouders oorspronkelijk uit Frankrijk kwamen (Auvergne) waar ze eveneens behoorden tot een natuurecultus. Volg die nu verder terug en u ziet dat ze behoorden bij de z.g. Koptisch-magische School. Een school die hoofdzakelijk Syrische godinnen aanbad, maar die ook bepaalde opvattingen had. Als er in een gezin kinderen komen, dan blijkt b.v. dat er vier normaal zijn. De vijfde kan misschien begaafd zijn. Sommigen zijn eenzijdig,

anderen veelzijdig begaafd. (In het geval waarover ik sprak is sprake van een eenzijdige begaafdheid.) Nu blijkt dat die genetische begaafdheid altijd weer optreedt. Lichamen hebben dus bepaalde capaciteiten waardoor de geestelijke gevoeligheden gemakkelijker beseft en gehanteerd kunnen worden. Als meer van die factoren samenkomen - dat gebeurt zo 1 op de 10.000, dat komt dus in een geslacht niet zo vaak voor - dan is zo iemand veelzijdig begaafd. Dat kan b.v. iemand zijn die goed kan voorspellen, die een goed telepaat, een goed genezer is enz. Alle kwaliteiten die u paranormaal noemt zijn dan wel aanwezig. Ze worden echter niet geheel gebruikt.

Wat blijkt nu verder: Wanneer die mensen die gaven hebben en ze gebruiken ze niet, dan zijn ze erg onevenwichtig. Maar als ze die gaven wel gebruiken zonder precies te weten wat ze ermee doen, dan zijn ze ook onevenwichtig; ze verwerpen een deel van zichzelf. Dat zijn natuurlijk geen kosmische mensen, maar ze hebben wel voertuigen waarin een kosmische ontwikkeling gemakkelijker mogelijk is dan voor ieder ander. Hoe zit dat?

Wel, in de eerste plaats moet de geest aanvaarden dat de capaciteiten van het gekozen lichaam voldoende zijn om zijn totale "ik" op een juiste wijze tot uiting te brengen.

In de tweede plaats moet de mens zichzelf met zijn eigenschappen en gaven aanvaarden. Ik denk, dat dat voor heel veel mensen moeilijkheden met zich meebrengt.

Kosmisch bewustzijn wil ook zeggen: jezelf aanvaarden niet alleen met je goede kanten, maar ook met je kwade kanten. Dat wil zeggen: accepteren dat de wereld is zoals ze is, ook al heb je een voorkeur in een bepaalde richting. Je moet ook het andere kunnen aanvaarden. Waar eenheid beseft wordt, waar geen scheidingen worden gemaakt, daar wordt de kosmos een beleefbare werkelijkheid en dan zullen alle krachten uit de kosmos - volgens voornoemde wetmatigheden gericht - gebruikt kunnen worden om het "ik" dit kosmisch bewustzijn in zich te behouden en buiten zich uit te drukken.

Dit zijn eigenlijk recepten, want je wilt zo'n cursus niet besluiten zonder een aantal praktische gevolgtrekkingen te maken. Daarnaast wil je proberen de mensen een bepaalde stimulans te geven. Wat ik voor u heb, is in feite zo simpel dat een tafel van vermenigvuldiging daarbij vergeten zeer ingewikkeld is.

1. Verwijt uzelf niets en prijs uzelf niet voor iets. Aanvaard uzelf zoals u bent en probeer ook uw beeld van de buitenwereld in harmonie met uzelf te houden.
2. Denk niet dat een gave, mogelijkheid of capaciteit die u bezit altijd zal blijven bestaan; ze verandert. Indien u bereid bent om elke kracht, die zich in u schijnt aan te dienen als volwaardig aan te nemen zonder terug te zoeken naar een kracht of besef dat u gehad meende te hebben, dan zult u daardoor de evenwichtigheid van uw wezen steeds doen toenemen. U zult daarmee tevens uw levenskracht doen toenemen en ook uw innerlijke harmonie vergroten.
3. Besef, dat een innerlijke harmonie waarmee het werkelijke Ik (het oer-Ik) relatie heeft met zijn uitingen (het voertuig) dit voertuig deze harmonie zal blijven weerspiegelen. Er ontstaat een grotere mate van veerkracht. Misschien niet van absolute gezondheid, maar wel van het vermogen om kwalen te verwerken. Er ontstaat misschien geen geniaal verstand, maar wel het vermogen om door aanvoelen de feiten op een juiste wijze met elkaar te verbinden, zelfs als er redelijk niet voldoende argumenten aanwezig zijn. U kunt uzelf aanmerkelijk verbeteren.
4. De vreemdste raad die in dit kader gegeven kan worden is de volgende: Elke mens heeft de neiging om bepaalde zaken als symbool te hanteren: het symbool van de eigen betekenis, het symbool van kosmisch werken, het symbool van geestelijk beleven en noemt u ze maar op. Besef, dat dergelijke symbolen voor u nodig of belangrijk kunnen zijn, maar dat zij niet identiek zijn met hetgeen ze voor u aangeven. U kunt

afstand doen van die symbolen zonder dat de werkelijke waarden te-
loor gaan. Maar dan moet u ook niet proberen het symbool in de
plaats te stellen van de kracht. Dat betekent voor heel veel mensen
dat ze veel meer kunnen doen, veel kunnen bereiken en veel meer kun-
nen beleven, als ze maar bereid zijn af te zien van het symbool, van
de precies omschreven feiten, impedimenta enz.

5. Leef niet volgens ritueel. Leef uzelf, maar wel zo dat u steeds
meer aanvaarding kunt opbrengen voor de wereld en minder in strijd bent
met uzelf. Dat maakt u steeds meer tot een kosmisch bewust mens.
De kosmische mens - ik heb het al gezegd - weerspiegelt in zich alle
ritmen van de kenbare (stoffelijke) kosmos plus een aantal ritmen van
de geestelijke kosmos. Deze ritmen verbinden u met alle krachten welke
buiten u in de kosmos bestaan. Die verbinding behoeft niet eens be-
seft te worden; ze is een feit. Gelijkheid van fluctuatie betekent ge-
lijkheid van werking en daardoor gelijkheid van macht, kracht en al wat
u maar wilt. Laat ze dan in u doorwerken. Laat ze vanuit u doorwer-
ken en probeer alstublieft niet om op één bepaald terrein meer te zijn.
Probeer alleen op elk terrein, dat op een bepaald ogenblik voor u be-
langrijk is, harmonisch te reageren.

Met dit alles heb ik een praktische visie toegevoegd aan alle vooraf-
gaande lezingen. Ik hoop, dat u bereid bent deze les wat nader onder de
loep te nemen en zelf na te denken in hoeverre het op uw leven betrekking
heeft. Indien u uw levensritme kent, reken er dan op dat die ritmen zich
herhalen, anders zou het geen ritme zijn. Reken er echter niet op dat de
verschijnselen zich herhalen. De verschijnselen zijn in aard gelijk, doch niet
in uiterlijke vorm of kwaliteit.

Leer uzelf kennen. Wie zichzelf leert kennen, kan meer beantwoorden
aan zijn innerlijke kracht. Wie aan zijn innerlijke kracht beantwoordt, vindt
een grotere harmonie met de werkelijkheid. Wie met de werkelijkheid steeds
meer leert leven, wordt een kosmisch bewuste mens bij wie de verschijnselen
misschien geen zin of betekenis meer hebben, behalve in de uitbeelding van
de werkelijkheid zoals die in het "ik" bestaat. Ik hoop, dat u het allemaal
zover zult brengen, is het niet in dit leven dan in een volgend.

Als u dit blok stelt tegenover het eerste en het tweede blok, dan zult
u tot de conclusie komen dat hier de betekenis van al die blokken nog eens
in het bijzonder is onderstreept. Ik hoop, dat het voor u toch de moeite
waard is geweest.

Je moet de dingen misschien langzaam opbouwen, maar op een gegeven
ogenblik moet je ze formuleren. Als ze geformuleerd zijn, dan kan niemand
daar meer iets aan doen behalve uzelf. Hopelijk bent u zover.

--8--

PAS OP VOOR VERGISSINGEN!

Mensen hebben de neiging om nogal erg concreet te denken. Als ze dro-
men dat ze beter zullen worden door een haring te eten, dan breken ze hun
spaarpot open - dat is in deze tijd zo - en gaan onmiddellijk een vat haring
kopen; en als ze het niet kunnen kopen, dan jatten ze het wel. Dat is na-
tuurlijk dwaas, want de haring wijst in een heel andere richting.

1. De haring kan wijzen op iets wat naar je toekomst. Je moet iets uit de
buitenwereld naar je toehalen.

2. Haring is rauwe vis. Met andere woorden het is geen gezelschapsspelletje; het zijn gewoon feiten die een rol spelen.
3. Daardoor word je beter. Anders gezegd: je verandert. Op die manier heb je dan de droom beter uitgelegd.

De situatie waarin een mens zich bevindt, brengt altijd met zich mee dat hij probeert de dingen precies te zien. Er zijn mensen die denken: als ik nu met een hink-stap-sprong over de stoep ga, dan kan mij vandaag verder niets gebeuren. Dat is kolder. Maar de hink-stap-sprong is wel een onregelmatige manier van voortbewegen. Anders gezegd: elke beweging wordt afzonderlijk overdacht. Het betekent dus eenvoudig: als je zoiets in je voelt opkomen, je elke handeling afzonderlijk moet trachten te overzien en van tevoren berekenen. Op die manier kun je allerlei misverstanden gemakkelijk uit de weg ruimen.

Er zijn mensen die dromen dat ze een oplossing krijgen voor het een of ander probleem; wat mij betreft een algebraïsche vergelijking of een vergelijking met 6 onbekenden. Daar kom je nooit uit. Ze krijgen een antwoord. Maar dan blijkt dat antwoord niet te passen bij de vergelijking. Wat wordt er dan eigenlijk bedoeld?

In uw leven treden op dit ogenblik een aantal invloeden op. U kunt die invloeden niet overzien. Het antwoord waarnaar u moet streven is het antwoord dat wordt gegeven. Anders gezegd: u moet de vergelijking zo veranderen dat het antwoord dat voor u harmonisch is het juiste is. Dat betekent, dat u elke keer dat er onverwachte en onbekende dingen optreden u moet proberen die zo te schuiven dat het toch blijft passen bij hetgeen u als antwoord heeft gekregen. Op die manier kunt u heel vaak in uzelf allerlei gegevens vinden.

Maar er zijn ook totaal andere situaties denkbaar.

Een mens houdt van symbolen. Er zijn mensen die zeggen: een medemens die onrustig is ga ik genezen. Die zet ik in het groene licht. Ze zijn dan in staat te kijken, of zo iemand al een beetje groen uitgeslagen is. Dat is natuurlijk kolder. Groen licht wil helemaal niets zeggen. Lichtwerking = straling, openbaring. Groen = natuur, vrede, harmonie. Dat zijn de waarden die je uitstraalt. Met het groene licht vat je dat alles samen.

Anderen zeggen weer: Ik werk magisch. Ik maak een poppetje van mijnheer Jansen met een stukje van zijn haar of een nagelknipsel erin en als ik daar met een speld in prik, zal mijnheer Jansen opwippen. Er zijn mensen die daarin geloven en dat tot stand brengen. De enige vraag is: Is dat poppetje daarbij zo belangrijk? En dan blijkt dat het helemaal niet belangrijk is. Het gaat namelijk helemaal niet om het poppetje, maar om het beeld van mijnheer Jansen. Het gaat ook niet om de speld of de spijker die je gebruikt. Het gaat om het feit dat je je eigen energie richt op mijnheer Jansen op een zeer speciale manier. Dat heb je dan met een gebaar uitgebeeld. Maar dat wil ook zeggen, dat je mijnheer Jansen ook kunt laten springen, als je geen poppetje van hem hebt gemaakt.

Nu wil ik u dat niet aanraden. Het zou zo vreemd zijn, als de zomermaanden werden bevolkt door allerlei huppelende mensen, die door u geestelijk werden gestimuleerd om bokkesprongen te maken, die ze anders op een heel andere manier maken. Ik probeer echter duidelijk te maken dat u zich niet moet vergissen.

Mensen hebben vaak de neiging om een symbool in de plaats te stellen van de werkelijkheid. En dat kan niet. Een symbool is een aanduiding van de werkelijkheid. Pas als u het symbool ontleedt en het in zijn werkelijke samengang en betekenis ziet, weet u wat het eigenlijk wil zeggen. Laat mij u een eenvoudig voorbeeld geven.

Een paar mensen kennen elkaar. Ze wonen op grote afstand van elkaar. Opeens heeft de een het gevoel: ik moet die ander kussen. Dat zou je natuurlijk kunnen proberen, maar het is zo'n gek gezicht. Maar daar gaat het helemaal niet om. Wat is het eigenlijk? Het is de uitdrukking van vereen-

zelviging met een ander. Het is a.h.w. een intimiteit. Het betekent dus in feite dat er tussen die twee personen op dat ogenblik een zeer grote overeenstemming bestaat en de erkenning daarvan geeft mogelijkheden. Niet het feit, dat het droombeeld wordt verwerkelijkt. De wereld is vol dergelijke gekke denkbeelden.

Neem nu het feit, dat ministers druk bezig zijn over b.v. de grond-politiek en andere dingen. Tegen de tijd dat ze ermee klaar zijn, is er kans dat de meeste mensen toch geen geld meer hebben om grond te kopen en dan hebben ze het weer voor niets gedaan. Het gaat helemaal niet om die grond, het gaat om wat men noemt sociale rechtvaardigheid. Maar sociale rechtvaardigheid kun je niet alleen in een grondbank uitdrukken. Die moet je uitdrukken in de manier waarop je de mens benadert en zolang ze dat niet beseffen, maken ze alleen maar brokken. Maar op het ogenblik, dat ze beseffen dat het om de mens gaat, zullen ze ongetwijfeld hun hele streven en bemoeiingen afstemmen op de mens zelf. Wanneer ze dat doen en zich niet alleen maar op een fictieve persoon met een fictief inkomen baseren, zullen ze grote resultaten boeken.

Dit zijn zaken waar de mensen altijd weer een beetje vreemd tegenover staan. Ze vragen zich af, of het werkelijk zo belangrijk is dat een katholieke mis op de een of andere manier wordt gelezen. Ik zou zeggen: helemaal niet. Of de mensen nu door Gregoriaanse of door gewone gezangen heen slapen, dat maakt geen verschil uit. In feite gaat het om iets heel anders. Het gaat om de vraag, of het een persoonlijke actie is of een magische werking die men ondergaat. En als je zover komt dat je dat begrijpt, dan begrijp je ook de samenhangen die er overal zijn. De vergissing is dat je alleen de uiterlijkheden beziet, dat je de conflicten probeert uit te drukken in termen waarin ze worden gesteld. Op het ogenblik, dat je gaat begrijpen wat de achtergronden zijn, ga je ook beter beseffen waarom, hoe? En je weet ook beter hoe je je daar tegenover kunt opstellen.

De wereld is vol mogelijkheden, maar niet elke mogelijkheid is op elk ogenblik voor elke mens geschikt, dat weet u ook. Waarom zouden we dan niet proberen die achtergronden te erkennen, opdat we weten welke mogelijkheid op welk ogenblik de meest juiste is. Want dat is een belangrijk punt. Daarmee kun je iets bereiken, kun je iets doen.

Vergissingen worden ook vaak gemaakt, als men met ons werk in aanraking komt. Er zijn mensen die zeggen: Als de geest het heeft gezegd, dan is het zo. Was dat maar waar! De geest geeft haar inzicht, haar wijsheid. Maar u leeft in uw wereld met uw eigen persoonlijkheid, uw eigen problemen, wensen en voorstellingen. De geest kan u stimuleren om ze op een bepaalde manier te beschouwen, maar dan moet u nog altijd zien, of dat bij u past. Anders gezegd: het is een grote vergissing aan te nemen dat er onveranderlijke en vaststaande waarden zijn die u kunnen bepalen. Dat kunt u alleen zelf doen.

Een mens, die denkt dat een ander hem kan verlossen, heeft het mis. Een ander kan u niet verlossen, tenzij u uzelf wilt bevrijden; en zelfs dan gaat het niet alleen om de wil maar ook om de bijkomende actie.

U moet begrijpen dat een mens die op aarde leeft alles moet uitdrukken in een innerlijk aanvoelen, in een denkbeeld, in een daad of handeling. U kunt dus niet zeggen: ik doe het alleen op één niveau. U moet het altijd zo doen dat het in het geheel van uw persoonlijk bestaan tot uiting komt; voelen, denken doen. Als één van die factoren ontbreekt, dan ontbreekt een band waardoor hogere krachten werkelijk door u kunnen werken. Dan ontbreekt er misschien ook een besef waardoor u juist kunt reageren. Wat u nodig heeft is een relatie met de hele kosmos, met uw gehele ego. Je kunt dat niet eventjes onderbreken. Maar je moet ook begrijpen dat alles zijn tijd heeft. Het is misschien goed om dat hier nog even in het kort te zeggen.

Het kan zijn dat u op grond van gevoelens, denkbeelden, erkenningen zegt: nu moet ik dat gaan doen. U wilt b.v. de straat oversteken en net op dat moment komt er een optocht aan. Nou, ga dan maar naar het park om

te wandelen. Het is dan niet de tijd om het plan uit te voeren. De omstandigheden buiten u bepalen dus vaak wanneer u met aanvoelen, met denken, met doen iets bereikt. Alle factoren moeten samenvallen. Bij u is het dus zo dat u een bereidheid moet kennen. U moet klaar staan om te handelen, wanneer het zover is. Maar u handelt op het ogenblik, dat alles inderdaad samenloopt op de juiste manier. U kunt uw lot nu wel proberen te beheersen, maar welke mens zal dat gelukken? U kunt niet zeggen wat er vandaag moet gebeuren en wat er morgen moet gebeuren. U kunt alleen zeggen wat u vandaag voelt dat noodzakelijk is en wat u morgen voelt dat noodzakelijk is. U kunt dat in gedachten doen. En wanneer de omstandigheden dan samenvallen en u kunt overgaan tot de daad, dan is daarmee aangegeven dat die daad op dat ogenblik juist is. Maar dan is het ook een uiting van de totale persoonlijkheid geworden.

Probeer u echter tegen de omstandigheden in een daad te stellen of tegen de omstandigheden in alle waarden die rond u zijn toch tot een plan te ontwikkelen, dan zult u merken dat het u alleen maar moeilijkheden bezorgt. U maakt een vergissing als u denkt: ik heb nu een bepaalde kracht of een bepaalde zending en wat er ook gebeurt, nu moet het gaan. Neen, het is zo: Ik erken in mij een bepaalde kracht. Ik omschrijf die als een bepaalde zending en wanneer de omstandigheden dat mogelijk maken, zal ik die uitvoeren. En dan niet zeggen: tot alle omstandigheden goed zijn. Maar toch wel de meeste. Er moet een mogelijkheid zijn.

Een mens moet niet bang zijn voor conflicten, zegt men wel eens. Dat is tot op zekere hoogte waar, omdat vele conflicten eerder in het denken van de mensen bestaan dan in de feiten, in de werkelijkheid. U moet dus niet bang zijn voor conflicten. Maar aan de andere kant moet u geen conflicten uitlokken of veroorzaken waar u ze kunt vermijden. Ook dat is een belangrijk punt.

Een conflict op zichzelf is nu eenmaal altijd een tegenstelling tussen u en de wereld. U moet die tegenstellingen niet oproepen, tenzij het onvermijdelijk is. Denk niet, dat de tegenstellingen wegvallen, als je het zo doet. Maar als ze dan ontstaan, krijgen ze voor jezelf en voor de wereld een positieve betekenis. Als je ze de wereld probeert op te dringen zonder rekening te houden met alles wat er om je heen is, dan krijgt het een negatieve betekenis en vernietigt het veel.

De mens moet leren om op de juiste manier te manoeuvreren en met de omstandigheden mee te leven. Dat steekt veel mensen. Zij denken: je moet ten koste van alles je houden aan: de regels, de boodschap die ik heb gekregen enz. enz. De feiten scheppen echter de mogelijkheden. Wanneer de mogelijkheden er zijn en uw innerlijk bevestigt die, dan betekent het ook dat ze op dat ogenblik voor u en voor anderen positief uitwerken. Forceert u, dan werkt het òn voor u òn voor de anderen negatief uit. Daar wij nu eenmaal een positieve soort zijn (de mens en de geest die tot de mensheid behoort zoekt nu eenmaal altijd naar uitbreiding van bewustzijn en verhoging van geluk) moeten we proberen om onnodige conflicten te vermijden. We moeten niet proberen even onze wil aan de wereld op te leggen. We moeten gebruik maken van de wereld om onze wil zo juist mogelijk te verwezenlijken.

Nu zijn er ook mensen die zeggen: dat leidt allemaal tot chaos. Besef, wat u werkelijk wilt. Als u een idee of een gevoel heeft, vraag u af wat het werkelijk betekent. De mens, die weet wat hij werkelijk wil, kan dat meestal waarmaken, omdat hij op het ogenblik, dat er gunstige omstandigheden zijn, meteen kan toehappen. Iemand, die zich alleen met de uiterlijkheden bezighoudt, met zaken die er eigenlijk niet bijhoren, zal over het algemeen te complex zijn. Hij maakt het te ingewikkeld en daardoor zal op het ogenblik dat hij begint te ageren die gunstige omstandigheid alweer lang voorbij zijn. Denk niet, dat u die kunt bepalen of dat het uw schuld is, als ze niet optreden, want er zijn zoveel fac-

toren. Laten we een eenvoudig voorbeeld nemen.

U heeft u voorgenomen om een bepaalde mens te ontmoeten en hem een vraag te stellen. Daarvoor is het nodig dat u die mens even onder vier ogen kunt spreken. U had uitgerekend dat het om zo laat zou gebeuren. Maar toevallig zit hij vast in een file of hij mist de tram, zijn trein heeft vertraging of hij krijgt opeens visite en de mogelijkheid voor de ontmoeting valt weg. Dan kunt u zeggen: nu zit dat fout. Neen. De omstandigheden waren niet gunstig. U kunt het nooit aan een ander wijten en het ook niet uzelf verwijten. U moet gewoon kijken: wanneer het het juiste ogenblik is dat hetgeen ik beseft als de werkelijke waarde in mij zich moet openbaren en wanneer moet ik gewoon pas op de plaats maken. Elke mens zal in zijn leven veel meer pas op de plaats moeten maken dan hij aanvaardbaar vindt, omdat hij denkt dat beweging op zichzelf het doel is.

Laat mij u dan nog erop wijzen dat werkelijke vooruitgang alleen daar wordt geboekt, waar men een stap voorwaarts doet op het ogenblik dat men dit inderdaad kan doen zonder gelijktijdig twee stappen terug te moeten doen. Als ik mensen zie op weg naar de vooruitgang, doet mij dat altijd denken aan een soort springprocessie. Ze komen er wel, maar erg langzaam omdat ze vooruit gaand ook weer teruggaan; en dat is niet de bedoeling.

Vergis u niet. Het is soms goed te wachten. Beter te wachten dan maar iets te doen. Want er komt een ogenblik dat je een stap vooruit kunt doen. En als je die op het juiste moment zet, heb je iets gewonnen wat niet meer teloor kan gaan.

Als u dit allemaal als een praktisch commentaar wilt beschouwen bij hetgeen de eerste spreker heeft gezegd, zult u misschien veel van zijn uitspraken ook gemakkelijker kunnen hanteren. Ik vlei mij althans enigszins met de dachte dat ik daartoe enigszins kan hebben bijgedragen.

-:-

SAAMHORIGHEID.

Ik ben. Maar wie ben ik? Ik ben dat wat ik ben met anderen, want zonder anderen ben ik niets. Dan ben ik niet, dan ken ik niet, dan leef ik niet. Ik hoor met anderen samen. Ik kan niet op mijzelf bestaan. De illusie, dat ik boven anderen of minder dan anderen leef, die waan richt je zo te gronde.

De grootste zonde is wel het verwerpen van wat je bent: een mens met mensen, een kracht met krachten, een geest met geesten. Want leven is bestaan en bestaan doe je alleen door anderen. Het is wat anderen voor je zijn, wat jij voor anderen bent dat uitmaakt wie je bent en wat je bent.

Wie erkent: alleen kan ik niet zo bestaan, die richt zich op saamhorigheid. Wie breekt de grenzen af, die slecht de muren die er tussen mensen staan, opdat men samen zijnde tezamen kan leven en kan streven en in 't erkennen van elkaar, van elkanders streven en het werken dat allen samen doen, beseffen mag wat de totaliteit is waaruit het "ik" is geboren en zo levend kan komen tot een vervulling van zijn eigen zijn en het werkelijke bestaan van dat wat zonder grenzen is.

Ik wens u allen een heel prettige ontspannen tijd toe waarin u misschien in de geest contact met ons opneemt, ook als de uiterlijke en meer duidelijke contacten zoals dit tijdelijk buiten beschouwing blijven.

:--:~: